

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 13 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Skierniewicach zasądził od K. K. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1527,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2014 r. oraz kwotę 498,19 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Apelację od tego wyroku złożył powód zaskarżając go w części oddalającej powództwo i zarzucając naruszenie art. 353¹ kc, art. 385¹ § 1 kc, art. 385² kc oraz postanowień umowy pożyczki przez zakwestionowanie zasady swobody kształtowania treści umownego stosunku zobowiązaniowego, co obejmuje prawo stron do umownego uregulowania kwestii związanych z ustalaniem opłat i kosztów związanych z zawarciem umowy pożyczki oraz odpowiedzialnością za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania z umowy. Skarżący zarzucił nadto naruszenie prawa materialnego przez bezpodstawne zastosowanie do umowy pożyczki w części dotyczącej opłat przepisu art. 359 § 2¹ kc dotyczącego maksymalnej wysokości odsetek.

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę wyroku przez dodatkowe zasądzenie od pozwanej kwoty 446,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2014 r. i zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym i z tego względu zgodnie z przepisem art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku tego sądu powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wbrew zapatrywaniom apelującego, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Nie jest zasadny zarzut powoda, jakoby Sąd Rejonowy uznał, że kredytodawca winien pobierać od kredytobiorcy jedynie odsetki, a każda inna forma opłat lub kosztów stanowiłaby przerzucenie ciężaru i ryzyka działalności na klienta. Sąd I instancji stwierdził w tej kwestii, że z treści umowy wynika jedynie, że pożyczka nie jest oprocentowana, co sugeruje, że powód działa bezzyskowo. Jest to oczywista nieprawda, a zatem zysk pożyczkodawcy musi być ukryty w spornych opłatach przygotowawczych i administracyjnych, których wysokość w żaden sposób nie została przez powoda udokumentowana.

Zgodnie z art. 385¹ § 1 kc postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). W niniejszej sprawie nie sposób uznać, aby sformułowanie dotyczące opłat przygotowawczych i administracyjnych było jasne i czytelne, zwłaszcza w kontekście zapisu widniejącego na pierwszej stronie, że roczna stopa oprocentowania wynosi 0,00% oraz w punkcie 1., że rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosi 86,50%. Takie postanowienie umowne stanowi ewidentne naruszenie przepisu art. 359 § 2¹ kc przewidującego, że maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne).

Skarżący w apelacji zarzucił naruszenie również tego przepisu prawa materialnego lecz nie wskazał na czym to naruszenie polega, bowiem Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że powód mógłby co najwyżej domagać się w sprawie odsetek maksymalnych zgodnie z treścią cyt. przepisu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.